

Nr 14

Av herr **Westberg** i Ljusdal, om anskaffande av ytterligare en statsisbrytare.

För ett land med långa kuster har sjöfarten särskilt stor betydelse. Det är också från många synpunkter fördelaktigt att frakta varor sjövägen, vilken i regel erbjuder väsentligt lägre fraktkostnader per viktenhet. Fördelarna är särskilt stora vid befraktning av tunga och utrymmeskrävande produkter.

Sveriges geografiska läge och därmed förenade klimatförhållanden medför dock svårigheter för vintersjöfarten. Särskilt besvärliga brukar isförhållandena vara utefter Ostkusten och då främst i Bottenhavet. Här vållar sjöfarten alltfört stort avbräck vintertid med stängda hamnar och därmed betungande kostnadsstegringar för industrin som följd.

Skall det norrländska näringslivet få likvärdiga förutsättningar med näringslivet i andra delar av vårt land och i andra länder måste en åtgärd vara att erbjuda möjligheter till sjötransporter så stor del av året som möjligt.

Men skall detta kunna ske måste isbrytarberedskapen förbättras. Visserligen kräver sjöfarten under svåra isförhållanden även specialbyggda handelsfartyg, men god tillgång på isbrytare av tillräcklig storlek och motorstyrka har dock en avgörande betydelse.

Anskaffningen av havsisbrytaren Njord innebär givetvis en värdefull förstärkning, men det räcker inte. Upprustningen av isbrytarberedskapen måste fortsätta. Redan år 1966 fann sjöfartsstyrelsen *starka skäl* tala för att inom en tid av ca fem år anskaffa ytterligare två statsisbrytare. En har vi fått, men det återstår att anskaffa ytterligare en för att klara den målsättningen, och den måste ändock betraktas som minimum, om vi skall kunna lösa de uppgifter som det här är fråga om.

Om den svenska industrin — och detta gäller främst den norrländska industrin — skall kunna avsätta en stigande produktion till konkurrenskraftiga priser krävs bl. a. en förlängd skeppningssäsong. En förlängning av skeppningssäsongen och en därigenom utökad verksamhet i de norrländska hamnarna får betydelse även för sysselsättningen av stuveripersonal och hamnarbetare och medger en minskad lagerhållning, som också har stor betydelse för näringslivets konkurrenskraft. Åtgärder som syftar till en bättre isbrytarberedskap kan därför betraktas som ett viktigt led i den lokaliseringsfrämjande politik som f. n. bedrivs inom norra stödområdet.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning samt förslag angående byggande av ytterligare en havsisbrytare.

Stockholm den 14 januari 1970

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal